Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B**

NÕUKOGU DIREKTIIV 2003/48/EÜ,

3. juuni 2003,

hoiuste intresside maksustamise kohta

(ELT L 157, 26.6.2003, lk 38)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Nõukogu direktiiv 2004/66/EÜ, 26. aprill 2004	L 168	35	1.5.2004
►**M2**	Nõukogu otsus 2004/587/EÜ, 19. juuli 2004	L 257	7	4.8.2004
►**M3**	Nõukogu direktiiv 2006/98/EÜ, 20. november 2006	L 363	129	20.12.2006
►**M4**	Nõukogu direktiiv 2014/48/EL, 24. märts 2014	L 111	50	15.4.2014

▼B

NÕUKOGU DIREKTIIV 2003/48/EÜ,

3. juuni 2003,

hoiuste intresside maksustamise kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 94,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ([1])

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ([2])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ([3])

ning arvestades järgmist:

(1) Asutamislepingu artiklitega 56–60 tagatakse kapitali vaba liikumine.

(2) Intressid võlakohustustelt on maksustatav tulu kõigi liikmesriikide residentide puhul.

(3) Tulenevalt asutamislepingu artikli 58 lõikest 1 on liikmesriikidel õigus kohaldada neid oma maksuõiguse sätteid, mis eristavad maksumaksjaid nende residentsuse või nende kapitali investeerimise koha põhjal, ja võtta kõiki vajalikke meetmeid, et takistada siseriiklike õigusnormide rikkumist eelkõige maksustamise valdkonnas.

(4) Asutamislepingu artikli 58 lõike 3 kohaselt ei peaks liikmesriikides kuritarvituste ja pettuste vastu võitlemiseks kavandatud maksuõiguse sätted kujutama endast suvalise diskrimineerimise vahendit ega varjatud piirangut kapitali ja maksete vabale liikumisele asutamislepingu artikli 56 tähenduses.

(5) Hoiuste intresside maksustamise siseriiklike maksusüsteemide kooskõlastamatuse tõttu, eelkõige seoses mitteresidentide saadud intresside käsitlemisega, on liikmesriikide residentidel sageli liikmesriigis, mille residendid nad on, võimalik vältida teises liikmesriigis saadud intresside igasugust maksustamist.

(6) Selline olukord põhjustab moonutusi kapitali liikumises liikmesriikide vahel, mis on vastuolus siseturuga.

([1]) EÜT C 270 E, 25.9.2001, lk 259.
([2]) ELT C 47 E, 27.2.2003, lk 553.
([3]) EÜT C 48, 21.2.2002, lk 55.

▼B

(7) Käesolev direktiiv põhineb 19. ja 20. juunil 2000. aastal Santa Maria da Feiras kokku tulnud Euroopa Ülemkogu istungil ning sellele järgnenud majandus- ja rahandusministrite nõukogu 26. ja 27. novembri 2000. aasta, 13. detsembri 2001. aasta ja 21. jaanuari 2003. aasta koosolekutel saavutatud konsensusel.

(8) Käesoleva direktiivi lõppeesmärk on võimaldada maksustada hoiuste intresse, mis on ühes liikmesriigis tasutud tegelikele tulusaajatele, kes on teises liikmesriigis residendist füüsilised isikud, viimasena nimetatud liikmesriigi õigusnormide kohaselt.

(9) Käesoleva direktiivi eesmärgi saavutamiseks on kõige parem keskenduda intressimaksetele, mida liikmesriikides asutatud ettevõtjad maksavad või tagavad tegelikele tulusaajatele, kes on teises liikmesriigis residendist füüsilised isikud.

(10) Kuna liikmesriigid ei suuda käesoleva direktiivi eesmärki piisavalt saavutada hoiuste maksustamise siseriiklike süsteemide kooskõlastamatuse tõttu ja seetõttu on seda parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Nimetatud artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv kaugemale sellest, kui on vaja kõnesoleva eesmärgi saavutamiseks.

(11) Makseasutus on ettevõtja, kes maksab intresse või tagab intresside maksmise vahetult tegelikule tulusaajale.

(12) Intressimaksete mõiste ja makseasutuse mehhanismi määratlemisel tuleks vajaduse korral viidata nõukogu 20. detsembri 1985. aasta direktiivile 85/611/EMÜ avatud investeerimisfonde (UCITS) käsitlevate õigusnormide kooskõlastamise kohta. ([1])

(13) Käesoleva direktiivi reguleerimisala peaks piirduma võlakohustustelt intresside maksustamisega ja jätma käsitlemata muu hulgas pensioni- ja kindlustushüvitiste maksustamise.

(14) Selleks et saavutada intressimaksete tegelik maksustamine liikmesriigis, mille resident tegeliku tulusaaja on, peavad liikmesriigid vahetama intressimakseid käsitlevat teavet.

([1]) EÜT L 375, 31.12.1985, lk 3. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2001/108/EÜ (EÜT L 41, 13.2.2002, lk 35).

▼B

(15) Nõukogu 19. detsembri 1977. aasta direktiiviga 77/799/EMÜ liikmesriikide pädevate asutuste vastastikuse abi kohta otsese ja kaudse maksustamise valdkonnas ([1]) on juba loodud alus liikmesriikide maksualasele teabevahetusele käesoleva direktiiviga hõlmatud tulude kohta. Käesoleva direktiivi kõrval tuleks kõnealust direktiivi kohaldada sellise teabevahetuse suhtes ka edaspidi, kui käesolev direktiiv ei näe ette erandeid nimetatud direktiivist.

(16) Automaatne teabevahetus liikmesriikide vahel käesoleva direktiiviga hõlmatud intressimaksete üle muudab võimalikuks kõnealuste maksete tegeliku maksustamise liikmesriigis, mille resident tegelik tulusaaja on, selle riigi siseriiklike õigusnormide kohaselt. Seepärast tuleb sätestada, et käesoleva direktiivi kohaselt teavet vahetavad liikmesriigid ei tohiks toetuda direktiivi 77/799/EMÜ artiklis 8 sätestatud teabevahetuse piirangutele.

(17) Struktuurierinevuste tõttu ei saa Austria, Belgia ja Luksemburg kohaldada automaatset teabevahetust samal ajal kui teised liikmesriigid. Arvestades, et kinnipeetav maks suudab tagada tegeliku maksustamise miinimumtaseme, eriti kui selle määr kasvab järk-järgult kuni 35 protsendini, peaksid need kolm liikmesriiki kohaldama üleminekuperioodi vältel käesoleva direktiiviga hõlmatud hoiuste suhtes kinnipeetavat maksu.

(18) Kohtlemiserinevuste vältimiseks ei peaks Austria, Belgia ja Luksemburg olema kohustatud kohaldama automaatset teabevahetust enne, kui Šveitsi Konföderatsioon, Andorra Vürstiriik, Liechtensteini Vürstiriik, Monaco Vürstiriik ja San Marino Vabariik tagavad intressimakseid käsitleva teabe tegeliku vahetamise vastava taotluse korral.

(19) Need liikmesriigid peaksid suurema osa kõnealusest kinnipeetavast maksust saadavast tulust kandma üle liikmesriigile, mille resident tegelik intressitulusaaja on.

(20) Need liikmesriigid peaksid kehtestama korra, mis võimaldaks teiste liikmesriikide residentidest tegelikel tulusaajatel vältida kõnealuse maksu kinnipidamist, lubades oma makseasutusel teatada intressimaksed või esitades liikmesriigi, mille residendid nad on, pädeva asutuse väljastatud tõendi.

(21) Liikmesriik, mille resident tegelik tulusaaja on, peaks tagama intresside võimaliku topeltmaksustamise välistamise, mis muidu võiks kaasneda kõnealuse maksustamisega käesoleva direktiiviga ettenähtud korras. Selleks peaks liikmesriik krediteerima

([1]) EÜT L 336, 27.12.1977, lk 15. Direktiivi on viimati muudetud 1994. aasta ühinemisaktiga.

▼B

kõnealust kinnipeetavat maksu tema territooriumil tasutava maksu võrra ja tagastama tegelikule tulusaajale ülejäänud kinnipeetud maksu summa. Nimetatud maksu ümberarvutuse asemel võib ta siiski kasutada ka kinnipeetava maksu tagasimaksmist.

(22) Turuhäirete vältimiseks ei tuleks käesolevat direktiivi üleminekuperioodil kohaldada teatavate kaubeldavate võlakirjade intresside suhtes.

(23) Käesolev direktiiv ei tohiks takistada liikmesriikidel kohaldada nende territooriumil tekkivate intresside suhtes muud liiki kinnipeetavaid makse kui käesolevas direktiivis kirjeldatud.

(24) Kuni Ameerika Ühendriigid, Šveits, Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino ja liikmesriikide asjaomased assotsieerunud või sõltlasterritooriumid ei kohalda kõiki käesolevas direktiivis sätestatud meetmeid või nendega samaväärseid meetmeid, võib kapitali väljavool nendesse riikidesse ja nendele territooriumidele kahjustada käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamist. Seepärast tuleb direktiivi kohaldada alates samast kuupäevast, mil kõik need riigid või territooriumid rakendavad selliseid meetmeid.

(25) Komisjon peaks iga kolme aasta järel esitama aruande käesoleva direktiivi toimimise kohta ning tegema nõukogule vajalikud muudatusettepanekud, mis aitaksid paremini tagada hoiuste tegeliku maksustamise ja kõrvaldaksid ebasoovitavad konkurentsimoonutused.

(26) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ja põhimõtteid, mida on eelkõige tunnustatud Euroopa Liidu põhiõiguste hartas,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Eesmärk

1. Käesoleva direktiivi lõppeesmärk on võimaldada maksustada hoiuste intresse, mis on ühes liikmesriigis tasutud tegelikule tulusaajatele, kes on teise liikmesriigi residendist füüsilised isikud, viimasena nimetatud liikmesriigi õigusnormide kohaselt.

▼M4

2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et nende territooriumil asutatud või kui see on asjakohane, seal tegeliku juhtimise kohta omavad makseagendid ja muud ettevõtjad täidavad käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikke ülesandeid, olenemata intressimakset tootva kohustuse võlgniku või väärtpaberi emitendi asukohast.

▼M4

Artikkel 1a

Teatavate mõistete määratlused

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „ettevõtja” — krediidi- või finantseerimisasutus või muu juriidiline või füüsiline isik, kes oma kutsealal tegutsedes korrapäraselt või juhuti teeb või tagab intressimakseid käesoleva direktiivi tähenduses;

b) üksuse, mis võib olla juriidiline isik, „tegeliku juhtimise koht” — aadress, kus tehakse põhilised juhtimisotsused, mis on vajalikud kogu selle üksuse tegevuse juhtimiseks. Kui sellised juhtimisotsused tehakse mitmes riigis või jurisdiktsioonis, loetakse tegeliku juhtimise kohaks aadressi, kus tehakse suurem osa põhilistest juhtimisotsustest seoses intressimakset tootva varaga käesoleva direktiivi tähenduses;

c) usaldusfondi või muu sarnase õigusliku moodustise „tegeliku juhtimise koht” —

i) selle füüsilise isiku alaline elukoht, kes peamiselt vastutab õigusliku moodustise varaga seotud põhiliste juhtimisotsuste eest, ning usaldusfondi puhul usaldusisiku elukoht. Kui selline peamine vastutus on enamal kui ühel füüsilisel isikul, loetakse tegeliku juhtimise kohaks selle isiku alalist aadressi, kes peamiselt vastutab suurema osa põhiliste juhtimisotsuste eest seoses intressimakset tootva varaga käesoleva direktiivi tähenduses, või

ii) aadress, kus juriidiline isik, kes peamiselt vastutab õigusliku moodustise vara haldamise eest, ning usaldusfondi puhul usaldusisik, teeb põhilised nimetatud varaga seotud juhtimisotsused. Kui põhilised juhtimisotsused tehakse mitmes riigis või jurisdiktsioonis, loetakse tegeliku juhtimise kohaks aadressi, kus tehakse suurem osa põhilistest juhtimisotsustest seoses intressimakset tootva varaga käesoleva direktiivi tähenduses;

d) „tegeliku maksustamise alla kuuluv” — üksus või õiguslik moodustis, kellel on kohustus maksta makse oma sissetulekult, või osalt oma sissetulekult, mis on määratud mitteresidentidest osalejatele, sealhulgas mis tahes intressimaksetelt.

Artikkel 2

Tegeliku tulusaaja määratlus

1. Käesolevas direktiivis ja ilma, et see piiraks lõigete 2–4 kohaldamist, tähendab „tegelik tulusaaja” füüsilist isikut, kes saab intressimakse või kelle jaoks selline makse on tagatud, kui ta ei esita tõendeid, et ta ei ole seda saanud või seda ei ole tema jaoks tagatud, see tähendab, et:

▼M4

a) ta tegutseb makseagendina artikli 4 lõike 1 tähenduses;

b) ta tegutseb üksuse nimel, kes võib olla juriidiline isik, ja avaldab intressimakset tegevale või tagavale ettevõtjale asjaomase üksuse nime, õigusliku vormi, üksuse asutamiskoha aadressi, ja kui üksuse tegeliku juhtimise koht on teises riigis või jurisdiktsioonis, siis selle aadressi;

c) ta tegutseb õigusliku moodustise nimel ja teeb intressimakset tegevale või tagavale ettevõtjale teatavaks õigusliku moodustise nime, kui see on olemas, õigusliku vormi, moodustise tegeliku juhtimise koha aadressi ning artikli 1a punktis c osutatud juriidilise või füüsilise isiku nime, või

d) ta tegutseb teise isiku nimel, kes on tegelik tulusaaja, ja teeb makseagendile teatavaks kõnealuse tegeliku tulusaaja isiku artikli 3 lõike 2 kohaselt.

2. Kui makseagendil on andmeid, mille kohaselt isik, kellele makstakse intresse või kellele on intressimaksed tagatud, võib mitte olla tegelik tulusaaja ning kui kõnealuse isiku suhtes ei kohaldata lõike 1 punkti a, b või c, võtab makseagent mõistlikke meetmeid, et teha kindlaks tegeliku tulusaaja isik vastavalt artikli 3 lõikele 2. Kui makseagent ei suuda tegeliku tulusaaja isikut kindlaks teha, käsitab ta kõnealust isikut tegeliku tulusaajana.

3. Kui ettevõtja, kes kuulub samuti Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2005/60/EÜ ([1]) artikli 2 kohaldamisalasse, maksab intresse või tagab intresside maksmise üksusele või õiguslikule moodustisele, kes ei kuulu tegeliku maksustamise alla ja kelle asutamiskoht või tegeliku juhtimise koht on riigis või jurisdiktsioonis, mis asub väljaspool käesoleva direktiivi artiklis 7 osutatud territooriumi ja väljaspool selliste lepingute ja kokkulepete territoriaalset kohaldamisala, millega nähakse ette samad või samaväärsed meetmed kui käesolevas direktiivis, kohaldatakse käesoleva lõigu teist kuni viiendat lõiku.

Makse loetakse vahetult tehtuks või tagatuks füüsilisele isikule, kes on resident muus kui ettevõtja liikmesriigis ja kes on direktiivi 2005/60/EÜ artikli 3 punkti 6 määratluse kohaselt üksuse või õigusliku moodustise tegelik tulusaaja. Kõnealune isik tehakse kindlaks vastavalt nimetatud direktiivi artiklis 7 ja artikli 8 lõike 1 punktis b sätestatud kliendi suhtes nõutava hoolsuse meetmetele. Kõnealust isikut loetakse ühtlasi tegelikuks tulusaajaks käesoleva direktiivi tähenduses.

Esimese lõigu kohaldamisel loetakse I lisas esitatud soovituslikus loetelus osutatud üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriad tegeliku maksustamise alla mittekuuluvateks.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005. aasta direktiiv 2005/60/EÜ rahandussüsteemi rahapesu ja terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise vältimise kohta (ELT L 309, 25.11.2005, lk 15).

▼M4

Esimeses lõigus osutatud ettevõtja teeb kindlaks üksuse või õigusliku moodustise õigusliku vormi ja asutamiskoha või vajaduse korral tegeliku juhtimise koha, kasutades selleks teavet, mille teeb teatavaks füüsiline isik, kes tegutseb üksuse või õigusliku moodustise nimel, eelkõige lõike 1 punktide b ja c kohaselt, kui ettevõtja käsutuses ei ole usaldusväärsemat teavet, mis näitab, et saadud teave ei ole õige või käesoleva lõike kohaldamiseks piisav.

Kui üksus või õiguslik moodustis ei kuulu I lisas osutatud kategooriatesse, või kui ta kuulub nimetatud kategooriatesse, kuid väidab, et ta kuulub tegelikule maksustamisele, teeb esimeses lõigus osutatud ettevõtja üldtunnustatud faktide või üksuse või õigusliku moodustise esitatud või kooskõlas direktiiviga 2005/60/EÜ võetud kliendi suhtes nõutava hoolsuse meetmete abil saadud ametlike dokumentide põhjal kindlaks, kas ta kuulub tegeliku maksustamise alla.

4. Kui üksust või õiguslikku moodustist loetakse intressimakse vastuvõtmisel või sellise makse tagamisel makseagendiks vastavalt artikli 4 lõikele 2, loetakse intressimakse laekunuks järgmistele isikutele, keda loetakse tegelikuks tulusaajaks käesoleva direktiivi tähenduses:

a) isik, kellel on õigus saada tulu, mida annab sellist makset tootev vara, või kellel on õigus muule varale, mis on sellise maksega otseselt seotud, kui makse saab üksus või õiguslik moodustis või kui makse tagatakse tema nimel, proportsionaalselt tema õigusega nimetatud tulu saada;

b) mis tahes osa tuludest, mida annab sellist makset tootev vara või muu vara, mis on sellise maksega otseselt seotud, millele ühelgi punktis a osutatud isikul ei ole õigus, kui tulu saab üksus või õiguslik moodustis või kui makse tagatakse tema nimel, isik, kes on otseselt või kaudselt panustanud asjaomase üksuse või õigusliku moodustise varasse, olenemata sellest, kas sellisel isikul on õigus üksuse või õigusliku moodustise varale või tuludele;

c) kui ühelgi punktis a või b osutatud isikul ei ole ühiselt või solidaarselt õigust kogu tulule, mida annab sellist makset tootev vara või kogu muu vara, mis on sellise maksega otseselt seotud intressimakse saamise või tagamise ajal, siis isik, proportsionaalselt tema õigusega nimetatud tulu saada, kes hiljem omandab õiguse kogu intressimakset tootvale varale või osale sellest või sellise intressimaksega otseselt seotud muule varale. Sellisele isikule laekunuks loetav kogusumma ei või ületada üksuse või õigusliku moodustise poolt saadud või talle tagatud intressimakse summat, välja arvatud mis tahes osa puhul, mis vastavalt käesolevale lõikele on määratud punktis a või b osutatud isikule.

▼M4

Artikkel 3

Tegeliku tulusaaja isik ja residentsus

1. Iga liikmesriik võtab oma territooriumil vastu korra, mis võimaldab makseagendil teha artiklite 8–12 kohaldamiseks kindlaks tegelike tulusaajate isikud ja residentsuse, ja tagab selle rakendamise.

Selline kord peab olema kooskõlas lõigetes 2 ja 3 sätestatud miinimumnõuetega.

2. Makseagent teeb tegeliku tulusaaja isiku kindlaks miinimumnõuete kohaselt, mis varieeruvad vastavalt sellele, millal on tekkinud makseagendi ja intressimakse saaja vahelised suhted:

a) enne 1. jaanuari 2004 sõlmitud lepingusuhete puhul teeb makseagent kindlaks tegeliku tulusaaja isiku, st nime ja aadressi, kasutades tema käsutuses olevat teavet, eelkõige vastavalt tema asutamiskohaks olevas riigis kehtivatele eeskirjadele ja direktiivile 2005/60/EÜ;

b) 1. jaanuaril 2004 või pärast seda sõlmitud lepingusuhete puhul või tehtud toimingute puhul, kui lepingusuhted puuduvad, teeb makseagent kindlaks tegeliku tulusaaja isiku, st nime, aadressi, sünniaja ja -koha ning vastavalt lõikes 4 osutatud loetelule maksukohustuslase identifitseerimisnumbri või samaväärse numbri, mille on talle andnud liikmesriik, kus tegelik tulusaaja on maksuresident. Enne 1. juulit 2015 sõlmitud lepingusuhete või lepingusuhete puudumisel tehtud toimingute puhul on teave sünniaja ja -koha kohta nõutav ainult siis, kui puudub selline maksukohustuslase identifitseerimisnumber või samaväärne number.

Esimese lõigu punktis b osutatud üksikasjad tehakse kindlaks tegeliku tulusaaja esitatava passi või ametliku isikutunnistuse või muu ametliku isikut tõendava dokumendi alusel, kui see on kohaldatav vastavalt lõikes 4 osutatud loetelule. Sellised üksikasjad, mis ei ole neis dokumentides märgitud, tehakse kindlaks muu isikut tõendava dokumendi alusel, mille tegelik tulusaaja esitab.

3. Kui tegelik tulusaaja esitab vabatahtlikult maksuresidentsuse tõendi, mille riigi pädev asutus on andnud välja maksekuupäevale eelnenud viimase kolme aasta jooksul, või hilisemal kuupäeval, kui makse laekunuks tegelikule tulusaajale, loetakse ta selle riigi residendiks. Vastasel juhul loetakse ta selle riigi residendiks, kus on tema alaline aadress. Makseagent teeb tegeliku tulusaaja residentsuse kindlaks järgmiste miinimumnõuete kohaselt:

a) enne 1. jaanuari 2004 sõlmitud lepingusuhete puhul teeb makseagent tegeliku tulusaaja kehtiva alalise aadressi kindlaks maksekuupäeval, kasutades tema käsutuses olevat parimat teavet, eelkõige tema asutamiskohaks olevas riigis kehtivate eeskirjade ja direktiivi 2005/60/EÜ kohaselt;

▼M4

b) 1. jaanuaril 2004 või pärast seda sõlmitud lepingusuhete või tehtud tehingute puhul, kui lepingusuhted puuduvad, teeb makseagent tegeliku tulusaaja kehtiva alalise aadressi kindlaks lõike 2 esimese lõigu punktis b sätestatud menetluse kohaselt kindlaks tehtud aadressi alusel, mida ajakohastatakse uusimate makseagendile kättesaadavate dokumentide põhjal.

Esimese lõigu punktis b osutatud olukorras, kui tegelik tulusaaja esitab liikmesriigi väljaantud passi või ametliku isikutunnistuse või muu isikut tõendava dokumendi, ja teatab, et ta on kolmanda riigi resident, tehakse residentsus kindlaks maksuresidentsuse tõendi alusel, mille on makse-kuupäevale eelnenud viimase kolme aasta jooksul, või hilisemal kuupäeval, kui makse laekunuks tegelikule tulusaajale, välja andnud selle kolmanda riigi pädev asutus, mille resident tegelik tulusaaja väidab end olevat. Kui sellist tõendit ei ole võimalik esitada, loetakse asukohariigiks liikmesriik, kes on andud välja kõnealuse passi, ametliku isikutunnistuse või muu ametliku isikut tõendava dokumendi. Sellise tegeliku tulusaaja puhul, kelle kohta on makseagendil ametlikud dokumendid, mis tõendavad, et ta on diplomaatilise staatusega seotud privileegide või muude rahvusvaheliste eeskirjade tõttu maksuresident alalise aadressi järgsest riigist erinevas riigis, tehakse residentsus kindlaks kõnealuste makseagendile kättesaadavate ametlike dokumentide alusel.

4. Maksukohustuslase identifitseerimisnumbreid või samaväärseid numbreid andnud liikmesriik teavitab komisjonile hiljemalt 31. detsembriks 2014 nende numbrite struktuurist ja vormist ning ametlikest dokumentidest, mis sisaldavad teavet kõnealuste identifitseerimisnumbrite kohta. Iga liikmesriik teavitab ühtlasi komisjoni kõikidest muudatustest, mida sellega seoses tehakse. Komisjon avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* koondnimekirja saadud teabe kohta.

Artikkel 4

Makseagendid

1. Liikmesriigis asutatud ettevõtja, kes teeb intressimakse või tagab sellise makse vahetult tegelikule tulusaajale, loetakse käesoleva direktiivi kohaldamisel makseagendiks.

Käesoleva lõike kohaldamisel ei ole oluline, kas asjaomane ettevõtja on võlgnik või tulu tootva võlakohustuse või väärtpaberi emitent või ettevõtja, kellele võlgnik või emitent või tegelik tulusaaja on teinud ülesandeks tulu maksmise või tulu maksmise tagamise.

Liikmesriigis asutatud ettevõtja loetakse käesoleva direktiivi kohaldamisel samuti makseagendiks, kui täidetud on järgmised tingimused:

a) ta teeb või tagab intressimakse teisele ettevõtjale, sealhulgas esimese ettevõtja alalisele esindusele või tütarettevõtjale, mis on asutatud väljaspool artiklis 7 osutatud territooriumi ning väljaspool selliste

▼M4

lepingute ja kokkulepete territoriaalset kohaldamisala, millega nähakse ette samad või samaväärsed meetmed kui käesolevas direktiivis, ja

b) esimesel ettevõtjal on kättesaadavale teabele tuginedes põhjust arvata, et teine ettevõtja maksab vahetult tulu või tagab vahetult sellise makse tegelikule füüsilisest isikust tulusaajale, kes on esimesele ettevõtjale teadaolevalt teise liikmesriigi resident, võttes arvesse artiklit 3.

Kui esimese lõigu punktides a ja b osutatud tingimused on täidetud, loetakse esimese ettevõtja tehtud või tagatud makset tehtuks või tagatuks vahetult kõnealuse lõigu punktis b osutatud tegelikule tulusaajale.

2. Üksus või õiguslik moodustis, mille tegeliku juhtimise koht asub liikmesriigis ja mis ei kuulu tegelikule maksustamisele otsese maksustamise üldeeskirjade alusel kõnealuses liikmesriigis, üksuse või õigusliku moodustise asutamiskoha liikmesriigis või muus riigis või jurisdiktsioonis, kus üksus või õiguslik moodustis on maksuresident, loetakse makseagendiks intressimakse vastuvõtmisel või sellise makse tagamisel.

Käesoleva lõike kohaldamisel loetakse II lisa soovituslikus loetelus osutatud üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriad tegeliku maksustamise alla mittekuuluvateks.

Kui üksus või õiguslik moodustis ei kuulu ühtegi II lisa soovituslikus loetelus osutatud kategooriasse või kui ta kuulub nimetatud lisa kohaldamisalasse, kuid väidab, et ta kuulub tegelikule maksustamisele, teeb ettevõtja üldtunnustatud faktide või üksuse või õigusliku moodustise esitatud või kooskõlas direktiiviga 2005/60/EÜ võetud kliendi suhtes nõutava hoolsuse meetmete abil saadud ametlike dokumentide põhjal kindlaks, kas ta kuulub tegeliku maksustamise alla.

Iga liikmesriigis asutatud ettevõtja, kes teeb intressimakse või tagab sellise makse käesolevas lõikes osutatud üksusele või õiguslikule moodustisele, kelle tegeliku juhtimise koht asub muus liikmesriigis kui ettevõtja asutamiskoha liikmesriigis, teavitab oma asutamiskoha liikmesriigi pädevale asutusele järgmised andmed, kasutades artikli 2 lõike 3 neljandas lõigus nimetatud teavet või muud kättesaadavat teavet:

i) üksuse või õigusliku moodustise nimi, kui see on olemas;

ii) selle õiguslik vorm;

iii) selle tegeliku juhtimise koht;

▼M4

iv) artikli 8 kohaselt kindlaksmääratud ning üksusele või õiguslikule moodustisele makstud või tagatud intressimakse kogusumma;

v) viimase intressimakse tagamise kuupäev.

Isikud, keda loetakse käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud üksustele või õiguslikele moodustistele makstud või tagatud intressimakse tegelikeks tulusaajateks, määratakse kindlaks kooskõlas artikli 2 lõikes 4 sätestatud eeskirjadega. Artikli 2 lõike 4 punktis c kirjeldatud juhul, kui isik omandab hiljem õiguse sellist intressimakset tootvale varale või muule selle intressimaksega otseselt seotud varale, teeb üksus või õiguslik moodustis oma tegeliku juhtimise koha liikmesriigi pädevale asutusele teatavaks artikli 8 lõike 1 teises lõigus märgitud andmed. Üksus või õiguslik moodustis teavitab pädevat asutust ka kõikidest tegeliku juhtimise koha muutustest.

Viiendas lõigus osutatud kohustused kehtivad kuni 10 aastat alates kuupäevast, mil üksus või õiguslik moodustis võttis vastu või tagas viimase intressimakse või viimasest kuupäevast, mil isik omandas õiguse sellist intressimakset tootvale varale või muule selle intressimaksega otseselt seotud varale, olenevalt sellest, kumb kuupäev on hilisem.

Kui mõni üksus või õiguslik moodustis on artikli 2 lõike 4 punktis c kirjeldatud juhul viinud oma tegeliku juhtimise koha üle teise liikmesriiki, edastab esimese liikmesriigi pädev asutus uue liikmesriigi pädevale asutusele järgmise teabe:

i) üksuse või õigusliku moodustise poolt vastu võetud või talle tagatud intressimakse summa, mis ei ole seni hõlmatud varasemate õigustega asjaomasele varale;

ii) kuupäev, mil üksus või õiguslik moodustis võttis vastu või talle tagati viimane intressimakse, või viimane kuupäev, mil mõni isik omandas õiguse kogu intressimakset tootvale varale või osale sellest või muule intressimaksega otseselt seotud varale, olenevalt sellest, kumb kuupäev on hilisem.

Käesolevat lõiget ei kohaldata, kui üksus või õiguslik moodustis esitab tõendid, et ta vastab ühele järgmistest tingimustest:

a) ta on ühiseks investeeringuks moodustatud ettevõtja või muu investeerimisfond või -skeem, nagu osutatud artikli 6 lõike 1 punkti d alapunktides i ja iii või punkti e alapunktides i ja iii;

b) ta on asutus, mis osutab pensioni- või osutab kindlustusteenuseid, või ettevõtja, keda selline asutus on volitanud oma vara haldama;

▼M4

c) teda tunnustatakse tema maksuresidentsuse või tegeliku juhtimise koha liikmesriigis kohaldatava korra kohaselt ja vastavalt otsese maksustamise üldeeskirjadele tegelikust maksustamisest vabastatavana, kuna ta tegutseb üksnes heategevuslikul eesmärgil üldsuse hüvanguks;

d) ta on jagatud tegelik tulusaaja, kelle jaoks makset tegev või tagav ettevõtja on teinud artikli 3 kohaselt kindlaks kõigi tegelike tulusaajate isikud ja residentsuse ning seetõttu on ettevõtja ise makseagent vastavalt käesoleva artikli lõikele 1.

3. Lõikes 2 osutatud üksus, mis on sarnane lõike 2 kaheksanda lõigu punktis a osutatud ühiseks investeeringuks moodustatud ettevõtja või investeerimisfondi või -skeemiga, võib valida, kas teda koheldakse käesoleva direktiivi kohaldamisel sellise ettevõtja, investeerimisfondi või -skeemina.

Kui üksus kasutab käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud võimalust, väljastab liikmesriik, kus on üksuse tegeliku juhtimise koht, vastava tõendi. Üksus esitab nimetatud tõendi intressimakset tegevale või sellist makset tagavale ettevõtjale. Sellisel juhul vabastatakse ettevõtja lõike 2 neljandas lõigus sätestatud kohustustest.

Liikmesriigid kehtestavad käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud võimalust käsitlevad üksikasjalikud eeskirjad üksustele, kelle tegeliku juhtimise koht asub nende territooriumil, et tagada käesoleva direktiivi tõhus rakendamine.

▼B

Artikkel 5

Pädeva asutuse määratlus

Käesolevas direktiivis tähendab “pädev asutus” järgmist:

a) liikmesriikides asutused, millest liikmesriik on komisjonile teatanud;

b) kolmandate riikide puhul pädevad asutused kahepoolsete või mitmepoolsete maksukonventsioonide tähenduses või nende puudumisel muud asutused, kes on pädevad väljastama residentsustõendi.

▼M4

Artikkel 6

Intressimakse määratlus

1. Käesolevas direktiivis tähendab „intressimakse” järgmist:

a) arvele makstud või krediteeritud intress, mis on seotud igat liiki võlakohustustega, olenemata sellest, kas need on tagatud hüpoteegiga või kas nendega kaasneb õigus saada osa võlgniku kasumist, ning eelkõige tulu riigi võlakirjadest või muudest võlakirjadest, kaasa arvatud selliste riigi võlakirjade ja muude võlakirjadega seotud ülekursid ja lisatasud; maksmisega viivitamisel määratavaid trahvimakseid ei loeta intressimakseteks;

▼M4

b) kontole makstud või saadud või krediteeritud tulu, mis on seotud igat liiki väärtpaberitega, välja arvatud siis, kui tulu loetakse punkti a, c, d või e kohaselt otseselt intressimakseks, ning kui

i) väljaandmiskuupäeval kindlaks määratud kapitali tootluse tingimustega tagatakse, et investor saab tähtaja lõppemisel tagasi vähemalt 95 % investeeritud kapitalist, või

ii) väljalaskekuupäeval kindlaksmääratud tingimustega on ette nähtud, et vähemalt 95 % väärtpaberitest saadavast tulust on seotud punktis a, c, d või e osutatud intresside või tuluga;

c) punktis a osutatud võlakohustuste müügi, tagasimaksmise või väljaostmise korral saadaolev või kapitaliseeritud intress ning punktis b osutatud väärtpaberite müügi, tagasimaksmise või väljaostmise korral saadaolev või kapitaliseeritud tulu;

d) käesoleva lõigu punktis a, b või c osutatud maksetest vahetult või kaudselt, sealhulgas artikli 4 lõikes 2 osutatud üksuse või õigusliku moodustise vahendusel saadav tulu, mida jaotab:

i) ühiseks investeeringuks moodustatud ettevõtja või muu investeerimisfond või -skeem, mis on kas sellisena registreeritud vastavalt liikmesriigi või liitu mittekuuluva Euroopa Majanduspiirkonna riigi õigusele, või mille fonditingimused või põhikiri on reguleeritud mõne nimetatud liikmesriigi või riigi investeerimisfonde või -skeeme käsitleva õigusega. See määratlus kehtib olenemata selliste ettevõtjate, fondide või skeemide õiguslikust vormist ega sõltu nende aktsiate, osade või osakute ostu, müügi või väljaostmise piirangutest, mis on seotud teatava investorite rühmaga;

ii) üksused, mis on kasutanud artikli 4 lõikes 3 sätestatud võimalust;

iii) väljaspool artiklis 7 osutatud territooriumi ja väljaspool Euroopa Majanduspiirkonda asutatud investeerimisfond või -skeem. See kehtib olenemata sellise fondi või skeemi õiguslikust vormist ega sõltu selle aktsiate, osade või osakute ostu, müügi või väljaostmise piirangutest, mis on seotud teatava investorite rühmaga;

e) järgmistes ettevõtjates, üksustes, investeerimisfondides või -skeemides olnud aktsiate, osade või osakute müügi, väljaostmise või tagasimaksmise korral saadav tulu, kui nad investeerivad rohkem kui 40 % oma varast otse või muude selliste ettevõtjate, fondide või skeemide või artikli 4 lõikes 2 osutatud üksuste või õiguslike moodustiste kaudu käesoleva lõigu punktis a osutatud võlakohustustesse või käesoleva lõigu punktis b osutatud väärtpaberitesse:

▼M4

i) ühiseks investeeringuks moodustatud ettevõtja või muu investeerimisfond või -skeem, mis on kas sellisena registreeritud vastavalt liikmesriigi või liitu mittekuuluva Euroopa Majanduspiirkonna riigi õigusele, või mille fonditingimused või põhikiri on reguleeritud mõne nimetatud liikmesriigi või riigi õigusega. See määratlus kehtib olenemata selliste ettevõtjate, fondide või skeemide õiguslikust vormist ega sõltu nende aktsiate, osade või osakute ostu, müügi või väljaostmise piirangutest, mis on seotud teatava investorite rühmaga;

ii) üksused, mis on kasutanud artikli 4 lõikes 3 sätestatud võimalust;

iii) väljaspool artiklis 7 osutatud territooriumi ja väljaspool Euroopa Majanduspiirkonda asutatud investeerimisfond või -skeem. See määratlus kehtib olenemata sellise fondi või skeemi õiguslikust vormist ega sõltu selle aktsiate, osade või osakute ostu, müügi või väljaostmise piirangutest, mis on seotud teatava investorite rühmaga.

Käesoleva punkti kohaldamisel ei käsitata punktis a osutatud võlakohustustena ega punktis b osutatud väärtpaberitena ettevõtjate, üksuste, investeerimisfondide või -skeemide vara, mida nad on kohustatud hoidma võlatagatisena vastavalt nende kokkulepetele, lepingutele või muudele investeerimisalaste eesmärkide täitmiseks vajalikule õiguslikele dokumentidele ja milles investor ei osale või millele tal ei ole seaduslikke õigusi;

f) elukindlustuslepingust saadav tulu, kui:

i) leping sisaldab tagatist tulu saamise kohta või

ii) lepingu tegelik tulem on enam kui 40 % ulatuses seotud punktides a, b, c, d ja e osutatud intresside või tuluga.

Käesoleva punkti kohaldamisel loetakse elukindlustuslepingust saadud tuluks summat, mille võrra kindlustusandja poolt enne elukindlustuslepingu lõpptähtaega tehtud tagasimaksed või osalised tagasimaksed või kindlustusandja poolt makstud summad ületavad kõikide kindlustusandjale tehtud maksete kogusummat. Ka täielikult või osaliselt kolmanda isiku kasuks tehtud elukindlustuse puhul loetakse elukindlustuslepingust saadud tuluks lepingu väärtuse summad, mis ületavad kõikide kindlustusandjale tehtud maksete kogusummat. Tulu elukindlustuslepingust, millega on ette nähtud vaid pension, või kindlasummaline annuiteet, mida makstakse vähemalt viis aastat, käsitatakse sellise tuluna ainult siis, kui see on tagasimakse või kolmanda isiku kasuks tehtud makse, mis on tehtud enne viieaastase perioodi lõppu. Summat, mis makstakse välja ainult seoses surma, invaliidsuse või haigusega, ei loeta elukindlustuslepingust saadud tuluks.

▼M4

Liikmesriigid võivad siiski esimese lõigu punktis e nimetatud tulu vastavalt asjaomase liikmesriigi eeskirjadele registreeritud või selle riigi õigusega reguleeritud fonditingimusi või põhikirja omavate ühiseks investeeringuks moodustatud ettevõtjate või investeerimisfondide või -skeemide puhul hõlmata intressimakse määratlusega ainult sel määral, kui selline tulu vastab kõnealuse lõigu punktis a, b või c määratletud intressimaksetest otse või kaudselt saadavale tulule.

Seoses esimese lõigu punkti f alapunktiga ii on liikmesriigil võimalus intressimakse määratlemisel võtta arvesse tulu, olenemata tulu koosseisust, kui elukindlustuse puhul on selle välja maksnud nimetatud liikmesriigis asutatud kindlustusandja või see on saadud selliselt kindlustusandjalt.

Kui liikmesriik kasutab üht või mõlemat teises ja kolmandas lõigus osutatud võimalust, teatab ta sellest komisjonile. Komisjon avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* asjaolu, et võimalust on kasutatud, ning kõnealuse avaldamise kuupäevast alates on võimaluse kasutamine teistele liikmesriikidele siduv.

2. Kui makseagendil ei ole teavet makstud, saadud või krediteeritud tulu summa kohta, loetakse lõike 1 esimese lõigu punkti b kohaldamisel intressimakseks kogu tehtud makse summa.

Kui makseagendil ei ole teavet müügi korral saadaoleva või kapitaliseeritud intressi või tulu summa kohta, loetakse lõike 1 esimese lõigu punkti c kohaldamisel intressimakseks kogu tehtud makse summa.

Kui makseagendil ei ole lõike 1 esimese lõigu punktide d ja e puhul teavet selle kohta, kui suur osa tuludest saadakse kõnealuse lõigu punktides a, b ja c määratletud intressimaksetest, loetakse tulude kogusumma intressimakseks.

Kui makseagendil ei ole teavet elukindlustuslepingust saadud tulu summa kohta, loetakse lõike 1 esimese lõigu punkti f kohaldamisel intressimakseks kogu tehtud makse summa.

3. Kui makseagendil ei ole lõike 1 esimese lõigu punkti e puhul teavet selle kohta, kui suur osa varast on investeeritud võlakohustustesse või asjaomastesse väärtpaberitesse või kõnealuses punktis määratletud aktsiatesse, osadesse või osakutesse, loetakse see osa suuremaks kui 40 %. Kui makseagent ei suuda teha kindlaks tegeliku tulusaaja realiseeritud tulu, loetakse, et tulu vastab aktsiate, osade või osakute müügist, tagasimaksmisest või väljaostmisest saadud laekumistele.

Kui makseagendil pole teavet tulemi protsendimäära kohta, siis lõike 1 esimese lõigu punkti f alapunkti ii kohaldamisel loetakse kõnealuse lõigu punktides a, b, c, d ja e osutatud liiki intressidega seotud tulem suuremaks kui 40 %.

▼M4

4. Kui lõikes 1 määratletud intressimakse tehakse artikli 4 lõikes 2 osutatud üksusele või õiguslikule moodustisele või krediteeritakse sellise üksuse või õigusliku moodustise kontole, loetakse see laekunuks artikli 2 lõikes 4 osutatud isikule. Üksuse puhul kohaldatakse seda üksnes siis, kui üksus ei ole kasutanud artikli 4 lõikes 3 sätestatud võimalust.

5. Lõike 1 esimese lõigu punktide c ja e puhul on liikmesriikidel võimalus nõuda, et nende territooriumil tegutsevad makseagendid muudaksid intressi või muu asjaomase tulu aastapõhiseks ajavahemikuks, mis ei oleks pikem kui üks aasta, ja kohelda sellist aastapõhist intressi või muud asjaomast tulu intressimaksena ka siis, kui kõnealuse ajavahemiku jooksul ei toimu müüki, tagasimaksmist või väljaostmist.

6. Erandina lõike 1 esimese lõigu punktidest d ja e on liikmesriikidel võimalus jätta intressimakse määratlusest välja kõnealustes sätetes osutatud tulu, mida on jaotanud ettevõtjad, üksused, investeerimisfondid või -skeemid, kelle fonditingimused või põhikiri on reguleeritud asjaomase liikmesriigi õigusega, kui sellised ettevõtjad, üksused, fondid või -skeemid ei ole otse ega kaudselt investeerinud kõnealuse lõigu punktis a osutatud võlakohustustesse ega kõnealuse lõigu punktis b osutatud väärtpaberitesse üle 15 % oma varast.

Erandina lõikest 4 on liikmesriikidel võimalus jätta lõikes 1 osutatud intressimakse määratlusest välja intressid, mis on makstud või krediteeritud sellise artikli 4 lõikes 2 osutatud sellise üksuse või õigusliku moodustise kontole, mille tegeliku juhtimise koht on nende territooriumil, kui kõnealune üksus või õiguslik moodustis ei ole investeerinud lõike 1 esimese lõigu punktis a osutatud võlakohustustesse ega kõnealuse lõigu punktis b osutatud väärtpaberitesse üle 15 % oma varast. Üksuse puhul kohaldatakse seda üksnes siis, kui üksus ei ole kasutanud artikli 4 lõikes 3 sätestatud võimalust.

Kui liikmesriik kasutab üht või mõlemat esimeses ja teises lõigus osutatud võimalust, teatab ta sellest komisjonile. Komisjon avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* asjaolu, et võimalust on kasutatud, ning kõnealuse avaldamise kuupäevast alates on võimaluse kasutamine teistele liikmesriikidele siduv.

7. Alates 1. jaanuarist 2016 on lõike 1 esimese lõigu punktis e ja punkti f alapunktis ii ning lõikes 3 osutatud 40 % künnis 25 %.

8. Lõike 1 esimese lõigu punktis e ja lõikes 6 osutatud protsendimäärad määratakse kindlaks, lähtudes investeerimispõhimõtetest või investeerimisstrateegiast ja -eesmärkidest, mis on kehtestatud asjaomaste ettevõtjate või üksuste või investeerimisfondide või -skeemide tegevust reguleerivates dokumentides.

Käesoleva lõike kohaldamisel hõlmavad dokumendid järgmist:

▼M4

a) asjaomaste ettevõtjate, üksuste, investeerimisfondide või -skeemide fonditingimused või põhikiri;

b) mis tahes kokkulepped, lepingud või muud õiguslikud dokumendid, millega asjaomased ettevõtjad, üksused, investeerimisfondid või -skeemid on ühinenud ja mis on tehtud kättesaadavaks ettevõtjale, ja

c) mis tahes prospektid või muud sarnased dokumendid, mis on välja antud asjaomaste ettevõtjate, üksuste, investeerimisfondide või -skeemide poolt või nende nimel ja mis on tehtud kättesaadavaks nende investoritele.

Kui neis dokumentides ei ole kindlaks määratud investeerimispõhimõtteid ega investeerimisstrateegiat ja -eesmärke, kehtestatakse kõnealused protsendimäärad, lähtudes asjaomaste ettevõtjate, üksuste, investeerimisfondide või skeemide vara tegelikust koosseisust, tuginedes vara keskmisele näitajale selle aruandeperioodi alguse või esimese poolaastaaruande kuupäeva ja lõpu seisuga, mis eelnes kuupäevale, mil makseagent tegi või tagas tegelikule tulusaajale intressimakse. Uute ettevõtjate, üksuste, investeerimisfondide või -skeemide puhul tuginetakse vara tegeliku koosseisu hindamisel vara keskmisele näitajale alguskuupäeva ja asjaomaste ettevõtjate, üksuste, fondide või skeemide tegevust reguleerivates dokumentides vara esimeseks hindamiseks sätestatud kuupäeva seisuga.

Vara koosseisu hinnatakse vastavalt eeskirjadele, mida kohaldatakse liikmesriigis või liitu mittekuuluvas Euroopa Majanduspiirkonna riigis, kus ühiseks investeeringuks moodustatud ettevõtja või muu investeerimisfond või -skeem on sellisena registreeritud või mille õiguse kohaselt on reguleeritud fondi tingimused või põhikiri. Sellisena hinnatud koosseis on teistele liikmesriikidele siduv.

9. Lõike 1 esimese lõigu punktis b osutatud tulu loetakse intressimakseks üksnes sellises osas, milles kõnealust tulu tootnud väärtpaberid emiteeriti esmakordselt 1. juulil 2014 või pärast seda. Kõnealuse lõigu punktis e ja lõikes 6 osutatud protsendimäärade kehtestamisel ei võeta arvesse enne nimetatud kuupäeva välja lastud väärtpabereid.

10. Elukindlustuslepingust saadud tulu loetakse intressimakseks vastavalt lõike 1 esimese lõigu punktile f ainult sellises osas, milles kõnealust tulu toonud elukindlustuslepingud sõlmiti esmakordselt 1. juulil 2014 või pärast seda.

11. Liikmesriikidel on võimalus arvesse võtta lõike 1 esimese lõigu punkti e alapunktis i osutatud tulu, mis saadakse sellise ühiseks investeeringuks moodustatud õigusvõimelise ettevõtja aktsiate, osade või osakute müügi, tagasimaksmise või väljaostmise korral, mis ei ole Euroopa parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/65/EÜ ([1]) kohaselt tegevusloa saanud eurofond, loetakse intressimakseks ainult sellises osas, mis laekub kõnealusele ettevõtjale 1. juulil 2014 või pärast seda.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).

▼B

Artikkel 7

Territoriaalne kohaldamisala

Käesolevat direktiivi kohaldatakse intresside suhtes, mida maksab makseasutus, mis on asutatud territooriumil, kus kohaldatakse asutamislepingut selle artikli 299 kohaselt.

II PEATÜKK

TEABEVAHETUS

▼M4

Artikkel 8

Makseagendi edastatav teave

1. Kui tegelik tulusaaja on mõne muu liikmesriigi resident kui see, kus on makseagent asutatud, esitab makseagent oma asutamiskohaks oleva liikmesriigi pädevale asutusele vähemalt järgmised andmed:

a) artikli 3 kohaselt kindlaks tehtud tegeliku tulusaaja isik ja residentsus või jagatud tegeliku tulusaaja seisundi korral kõigi artikli 1 lõike 1 kohaldamisalasse kuuluvate tegelike tulusaajate isikud ja residentsus;

b) makseagendi nimi ja aadress;

c) tegeliku tulusaaja kontonumber või kui see puudub, siis intressimakse aluseks oleva võlakohustuse või kõnealuse makse aluseks oleva elukindlustuslepingu, väärtpaberi, aktsia, osa või osaku tunnus;

d) teave intressimaksete kohta kooskõlas lõikega 2.

Kui tegelik tujusaaja on resident muus liikmesriigis kui see liikmesriik, kus on artikli 4 lõikes 2 osutatud makseagendi tegeliku juhtimise koht, esitab selline makseaagent selle liikmesriigi pädevale asutusele, kus on tema tegeliku juhtimise koht, käesoleva lõike esimese lõigu punktides a–d nimetatud teabe. Lisaks esitab selline makseagent järgmised andmed:

i) tema poolt vastu võetud või tagatud intressimaksete kogusumma, mida loetakse laekunuks tema tegelikele tulusaajatele;

ii) kui tegelikuks tulusaajaks on kooskõlas artikli 2 lõike 4 punktiga c füüsiline isik, siis sellele isikule laekunuks loetav summa ja sellise laekumise kuupäev.

2. Makseagendi esitatavates intressimakseid käsitlevates miinimumandmetes tuleb teha vahet järgmistel intressimaksete kategooriatel ja märkida:

▼M4

a) artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punktis a osutatud intressimakse puhul: makstud või krediteeritud intressi summa;

b) artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punktis b osutatud intressimakse puhul: kas makstud, saadud või kontole krediteeritud tulu summa või makse kogusumma;

c) artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punktis c või e osutatud intressimakse puhul: kas neis punktides osutatud intressi või tulu summa või müügist, väljaostmisest või tagasimaksmisest saadud laekumiste kogusumma;

d) artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punktis d osutatud intressimakse puhul: kas nimetatud punktis osutatud tulu summa või jaotatud kogusumma;

e) artikli 6 lõikes 4 osutatud intressimakse puhul: igale artikli 1 lõike 1 kohaldamisalasse kuuluvale tegelikule tulusaajale eraldatud tulu intresside summa;

f) kui liikmesriik kasutab artikli 6 lõikes 5 osutatud võimalust: aastapõhise intressi või muu asjaomase tulu summa;

g) artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punktis f osutatud intressimakse puhul: kas selle sätte kohaselt arvutatud tulu või makse kogusumma. Kui makse tehakse kolmanda isiku kasuks ning makseagendil ei ole teavet väärtuse summa kohta: kõikide kindlustusandjale tehtud maksete kogusumma.

Makseagent teatab oma asutamiskoha liikmesriigi pädevale asutusele või artikli 4 lõikes 2 osutatud makseagendi puhul oma tegeliku juhtimise koha liikmesriigi pädevale asutusele, millal ta teatab kogusummad vastavalt käesoleva lõike esimese lõigu punktidele b, c, d ja g.

3. Jagatud tegeliku tulusaaja puhul teatab makseagent oma asutamiskoha liikmesriigi või artikli 4 lõikes 2 osutatud makseagendi puhul oma tegeliku juhtimise koha liikmesriigi pädevale asutusele, kas iga tegeliku tulusaaja kohta esitatud summa on tegelikele tulusaajatele ühiselt määratud kogusumma, asjaomase tegeliku tulusaajaga seotud tegelik osa või võrdne osa.

4. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, võivad liikmesriigid lubada makseagentidel esitada ainult järgmised andmed:

a) artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punktis a, b või d osutatud intressimaksete puhul: intressi või tulu kogusumma;

▼M4

b) artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punktis c või e osutatud intressimaksete puhul: selliste maksetega seotud müügist, väljaostmisest või tagasimaksmisest saadud laekumiste kogusumma;

c) artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punktis f osutatud intressimaksete puhul: kas tulu, millest makseagent, kas otse või tema maksuesindaja või teise liikmesriigi pädeva asutuse kaudu, ei ole muude kui käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalike õigusnormide kohaselt tegeliku tulusaaja residentsuse liikmesriigi pädevat asutust muul moel teavitanud, või selliste maksetega seotud elukindlustuslepingute alusel välja makstud kogusumma.

Makseagent teavitab, kas ta teatab kogusummad vastavalt käesoleva lõike esimese lõigu punktidele a, b, ja c.

▼B

Artikkel 9

Automaatne teabevahetus

1. Makseasutuse liikmesriigi pädev asutus edastab artiklis 8 osutatud teabe selle liikmesriigi pädevale asutusele, mille resident tegelik tulusaaja on.

▼M4

1a. Ettevõtja asukohaliikmesriigi pädev asutus edastab artikli 4 lõike 2 neljandas lõigus osutatud teabe teise liikmesriigi pädevale asutusele, kus on üksuse või õigusliku moodustise tegeliku juhtimise koht.

1b. Kui artikli 4 lõikes 2 määratletud makseagent on oma tegeliku juhtimise koha üle viinud teise liikmesriiki, teatab esimese liikmesriigi pädev asutus artikli 4 lõike 2 seitsmendas lõigus osutatud andmed uue liikmesriigi pädevale asutusele.

2. Teabe edastamine on automaatne ja toimub vähemalt kord aastas kuue kuu jooksul pärast makseagendi või ettevõtja liikmesriigi maksuaasta lõppu ning see hõlmab järgmisi kõnealusel aastal toimunud sündmusi:

i) kõik intressimaksed;

ii) kõik juhtumid, mil tegelikeks tulusaajateks on kooskõlas artikli 2 lõikega 4 füüsilised isikud;

iii) kõik artikli 4 lõikes 2 osutatud makseagentide tegeliku juhtimiskoha muudatused.

▼B

3. Kui käesoleva direktiiviga ei nähta ette erandeid direktiivi 77/799/EMÜ sätetest, kohaldatakse nimetatud direktiivi käesoleva direktiivi kohase teabevahetuse suhtes. Direktiivi 77/799/EMÜ artiklit 8 ei kohaldata siiski käesoleva peatüki kohaselt esitatava teabe suhtes.

III PEATÜKK

ÜLEMINEKUSÄTTED

Artikkel 10

Üleminekuperiood

▼M4

1. Arvestades artikli 13 lõiget 1, ei pea artikli 17 lõigetes 2 ja 3 osutatud kuupäeval algava üleminekuperioodi jooksul Luksemburg ja Austria kohaldama II peatükki.

Siiski saavad nad teistelt liikmesriikidelt II peatüki kohast teavet.

Üleminekuperioodi ajal on käesoleva direktiivi eesmärk tagada ühes liikmesriigis tegelikele tulusaajatele, kes on teise liikmesriigi maksuresidendist füüsilised isikud, tasutud hoiuste intresside tegelik minimaalne maksustamine.

▼B

2. Üleminekuperiood lõpeb järgmistest kuupäevadest viimasele järgneva esimese täieliku majandusaasta lõpus:

— kuupäev, mil nõukogu ühehäälse häälteenamusega jõustub Euroopa Ühenduse ning viimase nendest riikidest — Šveitsi Konföderatsiooni, Liechtensteini Vürstiriigi, San Marino Vabariigi, Monaco Vürstiriigi ja Andorra Vürstiriigi — vahel sõlmitud kokkulepe, millega nähakse taotluse korral ette teabevahetus vastavalt määratlusele OECD 18. aprillil 2002 avaldatud näidisleppes maksuküsimustealase teabevahetuse kohta (edaspidi “OECD näidislepe”) seoses käesolevas direktiivis määratletud intressimaksetega, mida sooritavad sellise riigi territooriumil asutatud makseasutused tegelikele tulusaajatele, kes on residendid territooriumil, kus direktiivi kohaldatakse, lisaks sellele kohaldavad samad riigid samal ajal selliste maksete suhtes kinnipeetavat maksu, mille määr on kindlaks määratud artikli 11 lõikes 1 osutatud vastavateks ajavahemikeks,

— kuupäev, mil nõukogu on ühehäälselt nõus, et Ameerika Ühendriigid on valmis OECD näidisleppes määratletud teabevahetuseks, kui seda taotletakse seoses käesolevas direktiivis määratletud intressimaksetega, mida sooritavad tema territooriumil asutatud makseasutused tegelikele tulusaajatele, kes on residendid territooriumil, mille suhtes kohaldatakse käesolevat direktiivi.

▼M4

3. Üleminekuperioodi lõpus peavad Luksemburg ja Austria kohaldama II peatükki ning lõpetama artiklites 11 ja 12 sätestatud kinnipeetava maksu kohaldamise ja tulude jagamise. Kui Luksemburg või Austria otsustab II peatükki kohaldada üleminekuperioodi ajal, lõpetab ta artiklites 11 ja 12 sätestatud kinnipeetava maksu kohaldamise ja tulude jagamise.

▼B

Artikkel 11

Kinnipeetav maks

▼M4

1. Kui tegelik tulusaaja on muu liikmesriigi resident kui see, kus on asutatud makseagent, või artikli 4 lõikes 2 osutatud makseagendi puhul selle liikmesriigi resident, kus on sellise makseagendi tegeliku juhtimise koht, kohaldavad Luksemburg ja Austria artiklis 10 osutatud üleminekuperioodi ajal kinnipeetavat maksu, mis on üleminekuperioodi esimese kolme aasta jooksul 15 %, järgmise kolme aasta jooksul 20 % ja pärast seda 35 %.

2. Makseagendid kohaldavad kinnipeetavat maksu järgmiselt:

a) artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punktis a osutatud intressimakse puhul: makstud või krediteeritud intressi summalt;

b) artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punktis b osutatud intressimakse puhul: makstud, saadud või krediteeritud tulu summalt;

c) artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punktis c või e osutatud intressimakse puhul: kas nimetatud punktides osutatud intresside või tulu summalt või samaväärse toimega maksu kaudu, mida tegelik tulusaaja tasub kogu müügist, väljamaksmisest või tagasiostmisest saadud tulult;

d) artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punktis d osutatud intressimakse puhul: kõnealuses punktis osutatud summalt;

e) artikli 6 lõikes 4 osutatud intressimakse puhul: igale artikli 1 lõike 1 kohaldamisalasse kuuluvale tegelikule tulusaajale eraldatud tulu intressi summalt. Kogu maksustatav summa ei või ületada üksuse või õigusliku moodustise saadud või tagatud intressimakse summat;

f) kui liikmesriik kasutab artikli 6 lõikes 5 osutatud võimalust: aastapõhise intressi või muu asjaomase tulu summalt;

▼M4

g) artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punktis f osutatud intressimakse puhul: nimetatud sätte kohaselt arvutatud tulult. Liikmesriigid võivad lubada makseagentidel kohaldada kinnipeetavat maksu üksnes selliste tulude suhtes, millest ei ole tegeliku tulusaaja asukohaliikmesriigi pädevat asutust muu kui käesoleva direktiivi rakendamiseks vajaliku õigusnormi kohaselt veel makseagendi või tema maksuesindaja poolt teavitatud.

Kinnipeetava maksu tulude ülekandmisel pädevale asutusele, teatab makseagent talle selliste tegelike tulusaajate arvu, kelle suhtes kohaldati kinnipeetavat maksu, nende residentsuse liikmesriikide kaupa.

▼B

3. ►M4 Lõike 2 punktide a, b ja c ◄ kohaldamisel kohaldatakse kinnipeetavat maksu proportsionaalselt ajaga, mille jooksul tegelikul tulusaajal võlakohustus oli. Kui makseasutus ei suuda oma käsutuses oleva teabe põhjal omamistähtaega kindlaks teha, kohtleb ta tegelikku tulusaajat nii, nagu oleks võlakohustus kogu kehtivusaja jooksul olnud tema oma, kui tegelik tulusaaja ei esita tõendeid võlakohustuse omandamise kuupäeva kohta.

4. Kui makseasutuse liikmesriik kehtestab kinnipeetava maksu, ei takista see liikmesriigil, mille resident tegelik tulusaaja on, maksustada tulu oma siseriiklike õigusnormide kohaselt, kui see on kooskõlas asutamislepinguga.

▼M4

5. Üleminekuperioodi ajal võivad kinnipeetavat maksu kohaldavad liikmesriigid näha ette, et ettevõtjad, kes teevad intressimakse või tagavad sellise makse tegemise artikli 4 lõikes 2 osutatud üksusele või õiguslikule moodustisele, kelle tegeliku juhtimise koht asub teises liikmesriigis, loetakse üksuse või õigusliku moodustise asemel makseagendiks ja nad kohaldavad kõnealuse tulu suhtes kinnipeetavat maksu, kui üksus või õiguslik moodustis ei ole andnud ametlikku nõusolekut oma nime, kui see on olemas, õigusliku vormi, tegeliku juhtimise koha ja kogu talle makstud või tagatud tulu kohta käiva teabe edastamiseks artikli 4 lõike 2 neljanda lõigu kohaselt.

▼B

Artikkel 12

Tulu jaotamine

1. Liikmesriigid, kes kohaldavad kinnipeetavat maksu artikli 11 lõike 1 kohaselt, jätavad endale 25 % oma tulust ja kannavad 75 % tulust üle liikmesriigile, mille resident tegeliku intressitulu saaja on.

2. Liikmesriigid, kes kohaldavad kinnipeetavat maksu artikli 11 lõike 5 kohaselt, jätavad endale 25 % tulust ja kannavad 75 % tulust teistele liikmesriikidele proportsionaalselt käesoleva artikli lõike 1 kohaste ülekannetega.

▼B

3. Sellised ülekanded tehakse kuue kuu jooksul pärast makseasutuse liikmesriigi maksuaasta lõppu lõikes 1 osutatud juhul või pärast ettevõtja liikmesriigi maksuaasta lõppu lõikes 2 osutatud juhul.

4. Kinnipeetavat maksu kohaldavad liikmesriigid võtavad tulude jaotamise süsteemi toimimiseks vajalikud meetmed.

▼M4

Artikkel 13

Erandid kinnipeetava maksu menetlusest

1. Liikmesriigid, kes kohaldavad kinnipeetavat maksu kooskõlas artikliga 11, näevad ette järgmised menetlused selle tagamiseks, et tegelikud tulusaajad saaksid taotleda maksu kinnipidamata jätmist:

a) menetlus, mis võimaldab tegelikul tulusaajal anda makseagendile selged volitused edastada teavet II peatüki kohaselt; selline volitus hõlmab kõiki intressimakseid, mille asjaomane makseagent on tegelikule tulusaajale määranud; sellisel juhul kohaldatakse artiklit 9;

b) menetlus, millega tagatakse, et kinnipeetavat maksu ei kohaldata, kui tegelik tulusaaja esitab oma makseagendile tõendi, mille on tema nimele väljastanud lõike 2 kohaselt selle liikmesriigi pädev asutus, mille maksuresident ta on.

2. Tegeliku tulusaaja taotluse korral väljastab selle liikmesriigi pädev asutus, mille maksuresident ta on, tõendi, millele on märgitud järgmine teave:

a) tegeliku tulusaaja nimi, maksukohustuslase identifitseerimisnumber või samaväärne number ning sünniaeg ja -koht;

b) makseagendi nimi ja aadress;

c) tegeliku tulusaaja kontonumber või selle puudumisel võlanõuet tõendava dokumendi andmed.

Selline tõend kehtib kuni kolm aastat. Tõend väljastatakse kõigile tegelikele tulusaajatele, kes seda taotlevad, kahe kuu jooksul pärast taotluse esitamist.

▼B

Artikkel 14

Topeltmaksustamise kaotamine

1. Liikmesriik, mille resident tegelik tulusaaja on, tagab artiklis 11 osutatud kinnipeetava maksu kehtestamisest tuleneda võiva topeltmaksustamise kaotamise kooskõlas lõigete 2 ja 3 sätetega.

▼B

2. ►M4 Kui tegeliku tulusaaja saadud intressimakse suhtes on makseagendi liikmesriigis kohaldatud kinnipeetavat maksu, võimaldab liikmesriik, mille maksuresident tegelik tulusaaja on, talle maksukrediiti siseriiklike õigusnormide kohaselt kinnipeetud maksuga samaväärses summas. ◄ Kui kõnealune summa ületab siseriiklike õigusnormide kohaselt tasumisele kuuluva maksu summa, maksab liikmesriik, mille resident tegelik tulusaaja on, kinnipeetud maksu ülemäärase summa talle tagasi.

▼M4

3. Kui lisaks artiklis 11 osutatud kinnipeetavale maksule on tegeliku tulusaaja saadud intressimakse suhtes kohaldatud muud liiki kinnipeetavat maksu ja liikmesriik, mille maksuresident tegelik tulusaaja on, võimaldab sellise kinnipeetava maksu puhul maksude ümberarvutust oma siseriiklike õigusnormide või topeltmaksustamise vältimise lepingute kohaselt, krediteeritakse selline muu kinnipeetav maks enne lõikes 2 sätestatud menetluse rakendamist.

▼B

4. Liikmesriik, mille resident tegelik tulusaaja on, võib asendada lõigetes 2 ja 3 osutatud maksu ümberarvutuse artiklis 11 osutatud kinnipeetava maksu tagasimaksmisega.

Artikkel 15

Käibevõlakirjad

1. Artiklis 10 osutatud üleminekuperioodi ajal ja hiljemalt 31. detsembrini 2010 ei peeta omamaiseid ja rahvusvahelisi võlakirju ja muid käibevõlakirju, mis on emiteeritud enne 1. märtsi 2001 või mille esialgse emissiooniprospekti on enne nimetatud kuupäeva heaks kiitnud pädevad asutused nõukogu direktiivi 80/390/EMÜ ([1]) tähenduses või kolmandate riikide vastutavad asutused, võlakirjadeks artikli 6 lõike 1 punkti a tähenduses, tingimusel et selliseid käibevõlakirju alates 1. märtsist 2002 (kaasa arvatud) rohkem ei emiteerita. Kui artiklis 10 osutatud üleminekuperiood peaks jätkuma ka pärast 31. detsembrit 2010, kohaldatakse käesoleva artikli sätteid ka edaspidi selliste käibevõlakirjade suhtes:

— mis sisaldavad brutointressiklauslit või varase väljaostmise klausleid ja

— kui artiklis 4 määratletud makseasutus on asutatud liikmesriigis, kes kohaldab artiklis 11 osutatud kinnipeetavat maksu, ja maksab intressi või tagab intresside maksmise otse teises liikmesriigi residendist tegelikule tulusaajale.

Kui 1. märtsil 2002 või pärast seda toimub eespool nimetatud riigi või ►M4 III lisas ◄ määratletud seotud ja avalik-õigusliku üksusena tegutseva või rahvusvahelise leppega tunnustatud üksuse käibevõlakirjade täiendav emissioon, loetakse kogu selliste võlakirjade emissiooni, mis koosneb esialgsest emissioonist ja võimalikest hilisematest emissioonidest, võlakohustusena artikli 6 lõike 1 punkti a tähenduses.

([1]) EÜT L 100, 17.4.1980, lk 1. Direktiiv on kehtetuks tunnistatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2001/34/EÜ (EÜT L 184, 6.7.2001, lk 1).

▼B

Kui teise lõiguga hõlmamata emiteerija emiteerib uuesti eespool nimetatud käibevõlakirju 1. märtsil 2002 või pärast seda, loetakse selline hilisem emissioon võlakohustuseks artikli 6 lõike 1 punkti a tähenduses.

2. Käesoleva artikli sätted ei takista liikmesriikidel maksustada lõikes 1 osutatud käibevõlakirjadest saadavat tulu oma siseriiklike õigusnormide kohaselt.

IV PEATÜKK

MUUD SÄTTED JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 16

Muud kinnipeetavad maksud

Käesoleva direktiivi sätted ei takista liikmesriikidel kohaldada muud liiki kinnipeetavaid makse kui artiklis 11 nimetatud oma siseriiklike õigusnormide või topeltmaksustamise vältimise lepingute kohaselt.

Artikkel 17

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigusnormid 1. jaanuariks 2004. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

2. Liikmesriigid kohaldavad neid sätteid alates ►**M2** 1. juuli 2005 ◄, tingimusel et:

i) Šveitsi Konföderatsioon, Liechtensteini Vürstiriik, San Marino Vabariik, Monaco Vürstiriik ja Andorra Vürstiriik kohaldavad alates samast kuupäevast käesolevas direktiivis sätestatud meetmetega samaväärseid meetmeid nende ja Euroopa Ühenduse vahel sõlmitud kokkulepete kohaselt pärast nõukogu ühehäälset otsust;

ii) kehtivad lepped või muu kord, mille kohaselt assotsieerunud või sõltlasterritooriumid (Kanalisaared, Mani saar ja Kariibi mere piirkonna assotsieerunud või sõltlasterritooriumid) kohaldavad samast kuupäevast automaatset teabevahetust samal viisil, nagu on sätestatud käesoleva direktiivi II peatükis (või kohaldavad artiklis 10 määratletud üleminekuperioodil kinnipeetavat maksu samadel tingimustel, nagu on sätestatud artiklites 11 ja 12).

3. Nõukogu otsustab ühehäälselt vähemalt kuus kuud enne 1. jaanuari 2005, kas lõikes 2 sätestatud tingimusi täidetakse, võttes arvesse asjaomaste meetmete jõustumiskuupäevi kõnealustes kolmandates riikides

▼B

ja assotsieerunud või sõltlasterritooriumidel. Kui nõukogu otsustab, et tingimusi ei täideta, võtab ta komisjoni ettepanekul ühehäälselt vastu uue kuupäeva lõike 2 kohaldamiseks.

4. Kui liikmesriigid võtavad vastu käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigusnormid, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

5. Liikmesriigid teatavad sellest komisjonile viivitamata ning edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklikud põhilised õigusnormid ning käesoleva direktiivi ja vastuvõetud siseriiklike sätete vahelise vastavustabeli.

Artikkel 18

Läbivaatamine

►M4 Komisjon esitab nõukogule iga kolme aasta järel aruande käesoleva direktiivi toimimise kohta, võttes aluseks IV lisas loetletud statistilised andmed, mida iga liikmesriik peab komisjonile esitama. ◄ Nende aruannete põhjal teeb komisjon nõukogule vajalikud direktiivi muudatusettepanekud, mis aitaksid paremini tagada hoiuste tegelikku maksustamist ja kõrvaldaksid ebasoovitavad konkurentsimoonutused.

▼M4

Artikkel 18a

Rakendusmeetmed

1. Komisjon võib artikli 18b lõikes 2 osutatud korras võtta meetmeid, et:

a) näha ette andmete esitajad, keda makseagendid võivad kasutada teabe saamiseks, mis on vajalik nõuetekohaseks käsitlemiseks artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punktide b, d ja e kohaldamisel;

b) kehtestada artiklis 9 osutatud elektroonilise teabevahetuse jaoks vajalik ühtne formaat ja praktilised üksikasjad;

c) kehtestada ühtsed vormid tõendite ja muude dokumentide jaoks, mis hõlbustavad käesoleva direktiivi kohaldamist, eelkõige kinnipeetavat maksu kohaldavates liikmesriikides väljastatavate dokumentide jaoks, mida kasutab artikli 14 kohaldamisel liikmesriik, mille maksuresident tegelik tulusaaja on.

▼M4

2. Komisjon ajakohastab III lisas esitatud loetelu otseselt seotud liikmesriikide taotlusel.

Artikkel 18b

Komitee

1. Komisjoni abistab maksundusalase halduskoostöö komitee („komitee”).

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

▼B

Artikkel 19

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub 20. päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 20

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

▼M4

I LISA

Soovituslik loetelu üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriatest, mida artikli 2 lõike 3 kohaldamisel ei loeta tegeliku maksustamise alla kuuluvateks

1. Üksused ja õiguslikud moodustised, mis on asutatud või mille tegeliku juhtimise koht on sellises riigis või sellise jurisdiktsioonis, mis jääb väljapoole artiklis 7 määratletud käesoleva direktiivi territoriaalset kohaldamisala ning mida ei ole loetletud artikli 17 lõikes 2.

Riigid ja jurisdiktsioonid	Üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriad
Antigua ja Barbuda	*International business company*
Anjouan (Komoorid)	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt *International business company*
Bahama	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt Sihtasutus *International business company*
Bahrein	Finantsusaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt
Barbados	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt *International business company* *International Society with Restricted Liability*
Belize	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt *International business company*
Bermuda	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt Maksuvabastusega äriühing
Brunei	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt *International business company* *International trust* *International Limited Partnership*
Cooki saared	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt *International trust* *International company* *International partnership*
Costa Rica	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt Äriühing

▼**M4**

Riigid ja jurisdiktsioonid	Üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriad
Djibouti	Maksuvabastusega äriühing Usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt
Dominica	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt *International business company*
Fidži	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt
Prantsuse Polüneesia	*Société* (äriühing) *Société de personnes* (ühing) *Société en participation* (ühine ettevõtja) Usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt
Grenada	*International business company* Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt
Guam	Äriühing Füüsilisest isikust ettevõtja *Partnership* (partnerlus) Usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt
Guatemala	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt *Fundación* (sihtasutus)
Hongkong	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt Piiratud vastutusega äriühing
Kiribati	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt
Labuan (Malaisia)	*Offshore company* Malaysian offshore bank *Offshore limited partnership* *Offshore trust*
Liibanon	Äriühingud, mille suhtes rakendatakse *offshore*-äriühingute korda Usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt
Libeeria	Mitteresidendist äriühing Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt
Macau	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt *Fundação* (sihtasutus)
Maldiivid	Äriühing *Partnership* (partnerlus) Usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt
Põhja-Mariaanid	*Foreign sales corporation* *Offshore banking corporation* Usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt

▼**M4**

Riigid ja jurisdiktsioonid	Üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriad
Marshalli Saared	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt *International business company*
Mauritius	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt *Global business company categories 1 and 2*
Mikroneesia	Äriühing *Partnership* (partnerlus) Usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt
Nauru	*Trust/nominee company* Äriühing *Partnership (partnerlus)* Füüsilisest isikust ettevõtja Välismaine testament Välismaine pärand Muud valitsusega läbi räägitavad ettevõtlusvormid
Uus-Kaledoonia	*Société* (äriühing) *Société civile* (tsiviilõiguslik äriühing) *Société de personnes* (ühing) Ühine ettevõtja Surnu pärand Usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt
Uus-Meremaa	Usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt
Niue	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt *International business company*
Panama	*Fideicomiso* (Usaldusfond, reguleeritud kohaliku õiguse kohaselt) ja usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt *Fundación de interés privado* (sihtasutus) *International business company*
Belau	Äriühing *Partnership* (partnerlus) Füüsilisest isikust ettevõtja Esindusbüroo *Credit union* (rahandusühistu) *Cooperative* (ühistu) Usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt
Filipiinid	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt
Puerto Rico	*Estate* Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt *International banking entity*
Saint Kitts ja Nevis	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt Sihtasutus Maksuvabastusega äriühing Maksuvabastusega usaldusühing

▼**M4**

Riigid ja jurisdiktsioonid	Üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriad
Saint Lucia	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt *International business company*
Saint Vincent ja Grenadiinid	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt *International business company*
Sao Tomé ja Principe	*International business company* Usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt
Samoa	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt *International trust* *International company* *Offshore bank* *Offshore insurance company* *International partnership* *Limited partnership* (usaldusühing)
Seišellid	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt *International business company*
Singapur	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt
Saalomoni Saared	Äriühing *Partnership* (partnerlus) Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt
Lõuna-Aafrika	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt
Tonga	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt
Tuvalu	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt *Provident fund (vastastikuse abistamise fond)*
Araabia Ühendemiraadid	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt *Offshore company*
Delaware'i osariik (USA)	Piiratud vastutusega äriühing
Wyoming'i osariik (USA)	Piiratud vastutusega äriühing
USA Neitsisaared	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt Maksuvabastusega äriühing

▼**M4**

Riigid ja jurisdiktsioonid	Üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriad
Uruguay	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt *Sociedad Anónima Financiera de Inversión*
Vanuatu	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt Maksuvabastusega äriühing *International company*

2. Üksused ja õiguslikud moodustised, mis on asutatud või mille tegeliku juhtimise koht asub artikli 17 lõikes 2 loetletud riigis või jurisdiktsiooni all ja mille suhtes kohaldatakse artikli 2 lõiget 3, kuni asjaomases riigis või asjaomase jurisdiktsiooni all võetakse vastu artikli 4 lõike 2 sätetega samaväärsed normid.

Riigid ja jurisdiktsioonid	Üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriad
Andorra	Usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt
Anguilla	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt *International business company*
Aruba	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt *Stichting Particulier Fonds*
Briti Neitsisaared	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt Äriühing
Kaimanisaared	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt Maksuvabastusega äriühing
Guernsey	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt Äriühing Sihtasutus
Mani saar	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt Äriühing
Jersey	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt Äriühing Sihtasutus
Liechtenstein	*Anstalt* (Usaldusfond, reguleeritud kohaliku õiguse kohaselt) ja usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt *Stiftung* (sihtasutus)
Monaco	Usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt *Fondation* (sihtasutus)
Montserrat	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt *International business company*

▼**M4**

Riigid ja jurisdiktsioonid	Üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriad
Hollandi Antillid	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt *Stichting Particulier Fonds*
San Marino	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt *Fondazione* (sihtasutus)
Šveits	Usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt Sihtasutus
Turks ja Caicos	Maksuvabastusega äriühing *Limited partnership* (usaldusühing) Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt

▼M4

II LISA

Soovituslik loetelu üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriatest, mida artikli 4 lõike 2 kohaldamisel ei loeta tegeliku maksustamise alla kuuluvateks

Riigid	Üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriad	Märkused
Kõik ELi liikmesriigid	Euroopa majandushuviühing (EMHÜ)	
Belgia	— *Société de droit commun/maatschap* (õigusliku seisundita tsiviilõiguslik või äriühing) — *Société momentanée/tijdelijke handelsvennootschap* (õigusliku staatuseta äriühing, mille eesmärk on tegeleda ühe või mitme spetsiifilise äritoiminguga) — *Société interne/stille handelsvennootschap* (õigusliku staatuseta äriühing, mille kaudu on ühel või mitmel isikul huvi(d) tegevustes, mida haldab (haldavad) tema (nende) nimel üks või mitu muud isikut)	Hõlmatud üksnes siis, kui eelneva etapi ettevõtja, kes teeb või tagab talle intressimakse, ei ole teinud kindlaks kõigi tema tegelike tulusaajate isikut ja residentsust, muul juhul kohaldatakse artikli 4 lõike 2 punkti d. Kõnealustel äriühingutel (nimi prantsuse ja hollandi keeles) ei ole õiguslikku seisundit ning maksustamisel kohaldatakse läbivaatluse meetodit.
	— „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Bulgaaria	— Дружество със специална инвестиционна цел(sihtotstarbeline investeerimisühing) — *Инвестиционно дружество* (investeerimisühing, mis ei kuulu artikli 6 kohaldamisalasse)	Ettevõtte tulumaksust vabastatud üksus.
	— „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	Välja arvatud juhul, kui usaldusisik tõestab, et usaldusfond kuulub Bulgaarias tulumaksustamisele
Tšehhi Vabariik	— *Veřejná obchodní společnost (veř. obch. spol.* või *v.o.s..)* (ühing) — *Sdružení* (ühendus) — Komanditní společnost — „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Taani	— *Interessentskab* (täisühing) — *Kommanditselskab* (usaldusühing) — *Kommanditaktieselskab/Partnerselskab* — *Partrederi* — „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	

▼**M4**

Riigid	Üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriad	Märkused
Kõik ELi liikmesriigid	Euroopa majandushuviühing (EMHÜ)	
Saksamaa	— *Gesellschaft bürgerlichen Rechts* (tsiviilõiguslik ühing) — *Kommanditgesellschaft — KG, offene Handelsgesellschaft — OHG* (kommandiitühing) — „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Eesti	— Seltsing (partnerlus) — „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Iirimaa	— *Partnership and investment club* (partnerlus- ja investeerimisfond)	Iirimaa residendist usaldusisik tasub üldjuhul maksu fondist saadavalt tulult. Kui kasusaaja või usaldusisik ei ole Iirimaa resident, on maksustatav siiski üksnes sellistel juhtumitel saadav Iirimaa päritolu tulu.
Kreeka	— *Ομόρρυθμος εταιρεία (ΟΕ)* (täisühing) — *Ετερόρρυθμος εταιρεία (ΕΕ)* (usaldusühing)	Täis- ja usaldusühingute suhtes kohaldatakse ettevõtte tulumaksu. 50 % nende ühingute kasumist maksustatakse siiski üksikisikutest osanike kaudu nende isikliku maksumäära alusel
	— „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Hispaania	— Üksused, mille suhtes kohaldatakse kasumiosa maksustamise süsteemi: — *Sociedad civil con o sin personalidad jurídica* (juriidilise isiku staatuseta tsiviilõiguslik ühing) — *Herencias yacentes* (surnu pärand) — *Comunidad de bienes* (ühisomand) — Muud juriidilise isiku staatuseta üksused, mis kujutavad endast eraldi majandusüksust või eraldi vararühma (*Ley General Tributaria* artikli 35 lõige 4) — „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Prantsusmaa	— *Société en participation* (ühisettevõte) — *Société ou association de fait* (*de facto* äriühing) — *Indivision* (ühisomand) — *Fiducie* (fond) — „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Itaalia	— Kõik tsiviilõiguslikud ühingud ja seotud üksused	Tsiviilõiguslike ühingute kategooriasse kuuluvad: „*società in accomandita semplice*”, „*società semplici, associazioni*” (ühendused) kunstnike või spetsialistide

▼M4

Riigid	Üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriad	Märkused
Kõik ELi liikmesriigid	Euroopa majandushuviühing (EMHÜ)	
		ühendused nende harrastuse või töö tegemiseks, ilma et need oleksid juriidilised isikud „*società in nome collettivo*”, „*società di fatto*” (reguleerimata või „*de facto*” partnerlused) ning „*società di armamento*”.
	— Piiratud arvu osanikega äriühingud, mis on valinud läbipaistva maksustamise korra	Läbipaistvat maksustamise korda võivad kasutada piiratud vastutusega osaühingud, mille liikmed on füüsilised isikud (tulumaksuseaduse artikkel 116)
	— „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	Kui usaldusisik ei saa esitada dokumente, mis tõendavad, et usaldusfondi maksuresidentsus on Itaalias ja see kuulub Itaalias tegeliku ettevõtte tulumaksu alla.
Küpros	— *Συνεταιρισμός* (ühing) — *Σύνδεσμος* või *σωματείο* (ühendus)	
	— *Συνεργατικές* (ühistu)	Ainult tehingud liikmetega.
	— „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt	Küprose jurisdiktsiooni all asutatud usaldusfondide maksustamist loetakse läbipaistvaks.
Läti	— *Pilnsabiedrība* (täisühing) — *Komandītsabiedrība* (usaldusühing) — *Biedrība un nodibinājums* (ühendus ja sihtasutus) — *Lauksaimniecības kooperatīvs* (põllumajandusühistu) — „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Leedu	— „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Luksemburg	— „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Ungari	— „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	Ungari tunnustab usaldusfonde riiklike õigusnormide kohaselt üksustena.
Malta	— *Soċjetà In Akkomandita* („*en commandite*” ühing), mille kapitali ei jaotata osadeks — *Arrangement in participation* („*en participation*” ühendus) — *Soċjetà Kooperattiva* (ühistuline ühendus)	„*En commandite*” ühingute suhtes, mille kapital on osadeks jaotatud, kohaldatakse üldist ettevõtte tulumaksu.

▼M4

Riigid	Üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriad	Märkused
Kõik ELi liikmesriigid	Euroopa majandushuviühing (EMHÜ)	
Madalmaad	— *Vennootschap onder firma* (täisühing) — *Commanditaire vennootschap* (kommandiitühing)	Täisühingute, kommandiitühingute ja Euroopa majandushuviühingute maksustamine on läbipaistev.
	— *Vereniging* (ühendus) — *Stichting* (sihtasutus)	*Verenigingen* (ühendused) ja *stichtingen* (sihtasutused) on maksust vabastatud, kui nad ei tegele kaubanduse või äriga.
	— „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Austria	— *Offene Gesellschaft* (OG) (täisühing) — *Offene Handelsgesellschaft* (OHG) (kommandiitühing) — *Kommanditgesellschaft* (KG) (usaldusühing) — *Gesellschaft nach bürgerlichem Recht* (tsiviilõiguslik ühing) — „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Poola	— *Spólka jawna (Sp. j.)* (täisühing) — *Spólka komandytowa (Sp. k.)* (usaldusühing) — *Spólka komandytowo-akcyjna (S.K.A.)* (aktsiatega usaldusühing) — Spólka partnerska (Sp. p.) (kutseühing) — *Spolka* cywilna (*s.c.*) (tsiviilõiguslik ühing) — „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Portugal	— Õigusvõimeta tsiviilõiguslikud ühingud, mis ei ole asutatud ärilises vormis — Kutsetegevustega hõivatud õigusvõimelised äriühingud, mille kõik partnerid on samal kutsealal kvalifitseeritud üksikisikud — Äriühingud, mis üksnes valdavad vara, mis on kas perekonna kontrolli all või mis kuuluvad täielikult mitte rohkem kui viiele isikule;	
	— Äriühingud, millele on antud luba tegutseda Madeira rahvusvahelises ärikeskuses ja millel on õigus saada ettevõtte tulumaksust maksuvabastust (maksusoodustuste statuudi artikkel 33)	Maksusoodustuste statuudi artikliga 33, mida kohaldatakse äriühingute suhtes, millele anti tegevusluba hiljemalt 31. detsembril 2000, nähakse ette ettevõtte tulumaksust vabastamine kuni 31. detsembrini 2011.
	— Lepingulised ühendused	

▼**M4**

Riigid	Üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriad	Märkused
Kõik ELi liikmesriigid	Euroopa majandushuviühing (EMHÜ)	
	— „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	Ainsad Portugali õiguse kohaselt aktsepteeritavad usaldusfondid on Madeira rahvusvahelises ärikeskuses juriidiliste isikute poolt rahvusvahelise õiguse kohaselt asutatud usaldusfondid.
Rumeenia	— Ühendus (ühing) — *Cooperative* (ühistu) — „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Sloveenia	— „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Slovaki Vabariik	— *Verejná obchodná spoločnosť* (täisühing) — *Komanditná spoločnosť* (usaldusühing) — *Združenie* (ühendus) — „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Soome	— *Avoin yhtiö/öppet bolag* (täisühing) — *Kommandiittiyhtiö/kommanditbolag* (usaldusühing) — „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Rootsi	— *Handelsbolag* (täisühing) — *Kommanditbolag* (usaldusühing) — *Enkelt bolag* (ühing) — „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Ühendkuningriik	— *General partnership* (täisühing) — *Limited partnership* (usaldusühing) — *Limited liability partnership* (piiratud vastutusega ühing)	Täisühingute, usaldusühingute ja piiratud vastutusega ühingute maksustamine on läbipaistev.
	— Investeerimisklubi (kus liikmetel on õigus kindlale osale varast)	
Gibraltar ([1])	— „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt	Usaldusfondist saadud tulu on vabastatud maksust vastavalt 1992. aasta tulumaksu eeskirjadele, kui: a) usaldusfond on loodud mitteresidendist isiku poolt või tema nimel ja b) tulu — ei tulene ega pärine Gibraltarist või

▼M4

Riigid	Üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriad	Märkused
Kõik ELi liikmesriigid	Euroopa majandushuviühing (EMHÜ)	
		— tulu on saanud usaldusfond ning kui kasusaaja oleks selle saanud otse, ei oleks selle pealt vastavalt tulumaksu määrusele olnud kohustuslik maksu maksta. See ei kehti, kui usaldusfond on loodud enne 1. juulit 1983 ning usaldusfondi tingimused selgesõnaliselt välistavad kasusaajatena Gibraltari residendid.

([1]) Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 355 lõikele 3 on Ühendkuningriik Gibraltari välissuhete eest vastutav liikmesriik.

▼M4

III LISA

▼B

ARTIKLIS 15 OSUTATUD SEOTUD ÜKSUSTE LOETELU

Artikli 15 kohaldamisel loetakse järgmisi üksusi "seotud ja avalik-õigusliku üksusena tegutsevateks või rahvusvahelise leppega tunnustatud üksusteks":

— üksused Euroopa Liidus:

Belgia	Vlaams Gewest (Flaami piirkond)
	Région wallonne (Vallooni piirkond)
	Région bruxelloise/Brussels Gewest (Brüsseli piirkond)
	Communauté française (prantsuskeelne kogukond)
	Vlaamse Gemeenschap (flaamikeelne kogukond)
	Deutschsprachige Gemeinschaft (saksakeelne kogukond)

▼M3

Bulgaaria	Общините (omavalitsusüksused)
	Социалноосигурителни фондове (sotsiaalkindlustusfondid)

▼B

Hispaania	Xunta de Galicia (Galicia piirkondlik valitsus)
	Junta de Andalusía (Andaluusia piirkondlik valitsus)
	Junta de Extremadura (Extremadura piirkondlik valitsus)
	Junta de Castilla-La Mancha (Castilla-La Mancha piirkondlik valitsus)
	Junta de Castilla-León (Castilla-Leóni piirkondlik valitsus)
	Gobierno Foral de Navarra (Navarra piirkondlik valitsus)
	Govern de les Illes Balears (Baleaari saarte piirkondlik valitsus)
	Generalitat de Catalunya (Kataloonia piirkondlik valitsus)
	Generalitat de Valencia (Valencia piirkondlik valitsus)
	Diputación General de Aragón (Aragoni piirkondlik valitsus)
	Gobierno de las Islas Canarias (Kanaari saarte piirkondlik valitsus)
	Gobierno de Murcia (Murcia piirkondlik valitsus)
	Gobierno de Madrid (Madridi piirkondlik valitsus)
	Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (Baski autonoomse piirkonna valitsus)
	Diputación Foral de Guipuzcóa (Guipuzcóa piirkondlik valitsus)
	Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Vizcaya piirkondlik valitsus)
	Diputación Foral de Alava (Alava piirkondlik valitsus)
	Ayuntamiento de Madrid (Madridi linnavolikogu)
	Ayuntamiento de Barcelona (Barcelona linnavolikogu)
	Cabildo Insular de Gran Canaria (Gran Canaria saare volikogu)
	Cabildo Insular de Tenerife (Tenerife saare volikogu)
	Instituto de Crédito Oficial (riiklik krediidiasutus)
	Instituto Catalán de Finanzas (Kataloonia finantsasutus)
	Instituto Valenciano de Finanzas (Valencia finantsasutus)
Kreeka	Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (riiklik telekommunikatsiooniorganisatsioon)
	Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (riiklik raudteeorganisatsioon)
	Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (riiklik elektriettevõtja)

▼B

Prantsusmaa	La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Sotsiaalkindlustusvõlgade väljaostmise fond) L'Agence française de développement (AFD) (Prantsusmaa arenguasutus) Réseau Ferré de France (RFF) (Prantsusmaa raudteevõrk) Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (Riiklik kiirteede fond) Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Avalik toetus Pariisi haiglatele) Charbonnages de France (CDF) (Prantsusmaa söeamet) Entreprise minière et chimique (EMC) (Kaevandus- ja keemiatööstusettevõtja)
Itaalia	Maakonnad Provintsid Kohalikud omavalitsused Cassa Depositi e Prestiti (hoiuste ja laenude fond)

▼M1

Läti	Pašvaldības (Kohalikud omavalitsused)
Poola	gminy (vallad) powiaty (ringkonnad) województwa (vojevoodkonnad) związki gmin (valdade ühendused) powiatów (ringkondade ühendused) województw (vojevoodkondade ühendused) miasto stołeczne Warszawa (pealinn Varssavi) Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (põllumajanduse ümberkorraldamise ja moderniseerimise agentuur) Agencja Nieruchomości Rolnych (põllumajandusliku vara agentuur)

▼B

Portugal	Região Autónoma da Madeira (Madeira autonoomne piirkond) Região Autónoma dos Açores (Assooride autonoomne piirkond) Kohalikud omavalitsused

▼M3

Rumeenia	autoritățile administrației publice locale (kohalikud riigiasutused)

▼M1

Slovakkia	mestá a obce (kohalikud omavalitsused) Železnice Slovenskej republiky (Slovaki raudtee-ettevõtja) Štátny fond cestného hospodárstva (riiklik teehoiufond) Slovenské elektrárne (Slovaki elektrijaamad) Vodohospodárska výstavba (veemajanduse ehitusettevõte)

▼B

— rahvusvahelised üksused:

Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupank

Euroopa Investeerimispank

Aasia Arengupank

Aafrika Arengupank

Maailmapank/IBRD/IMF

Rahvusvaheline finantskorporatsioon

Ameerika Arengupank

Euroopa Nõukogu Sotsiaalarengufond

Euratom

Euroopa Ühendus

Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andide arengu korporatsioon)

Eurofima

Euroopa Söe- ja Teraseühendus

▼B

Põhjamaade Investeerimispank

Kariibi Arengupank

Artikli 15 sätteid ei piira rahvusvahelisi kohustusi, mille liikmesriigid on endale võtnud seoses eespool nimetatud rahvusvaheliste üksustega,

— üksused kolmandates riikides:

Üksused, mis vastavad järgmistele tingimustele:

1. üksust peetakse siseriiklike kriteeriumide kohaselt selgelt avalik-õiguslikuks üksuseks;

2. selline avalik-õiguslik üksus on turuväline tootja, kes haldab ja rahastab toiminguid, peamiselt pakkudes turuväliseid kaupu ja teenuseid, mis on mõeldud ühiskondliku hüvena ja mida tegelikult kontrollib valitsemissektor;

3. selline avalik-õiguslik üksus on suur ja regulaarne võlakirjade emiteerija;

4. asjaomane riik suudab tagada, et selline üksus ei kasuta brutointressiklauslite puhul varajast väljaostmist.

▼M4

IV LISA

Statistilised andmed, mida liikmesriigid esitavad igal aastal komisjonile

1. **Majanduslikud andmed**

1.1. Kinnipeetav maks

Austria ja Luksemburg (kuni nad kohaldavad III peatüki üleminekusätteid) — kinnipeetavast maksust jaotatud maksutulu kogusumma, esitatuna liikmesriikide kaupa, mille residendid tegelikud tulusaajad on.

Austria ja Luksemburg (kuni nad kohaldavad III peatüki üleminekusätteid) — artikli 11 lõike 5 alusel kehtestatud kinnipeetavast maksust teistele liikmesriikidele jaotatud maksutulu kogusumma.

Andmed kinnipeetavast maksust saadud kogusummade kohta, esitatuna liikmesriikide kaupa, mille residendid tegelikud tulusaajad on, tuleks esitada ka maksebilansistatistika koostamise eest vastutavale riiklikule asutusele.

1.2. Intressimaksete/müügitulude summa

Teavet vahetavad või artikli 13 kohast vabatahtliku avaldamise võimalust kasutanud liikmesriigid — nende territooriumil tehtud intressimaksete summa, mille suhtes kohaldatakse artikli 9 kohast teabevahetust, esitatuna liikmesriikide või sõltlas- ja assotsieerunud territooriumide kaupa, mille residendid tegelikud tulusaajad on.

Teavet vahetavad või artikli 13 kohast vabatahtliku avaldamise võimalust kasutanud liikmesriigid — nende territooriumil saadud müügitulude summa, mille suhtes kohaldatakse artikli 9 kohast teabevahetust, esitatuna liikmesriikide või sõltlas- ja assotsieerunud territooriumide kaupa, mille residendid tegelikud tulusaajad on.

Teavet vahetavad või vabatahtliku avaldamise mehhanismi kasutanud liikmesriigid — selliste intressimaksete summa, mille suhtes kohaldatakse teabevahetust, esitatuna intressimaksete liikide kaupa vastavalt artikli 8 lõikes 2 sätestatud kategooriatele.

Intressimakse ja müügitulude kogusummadega seotud andmed, esitatuna liikmesriikide kaupa, mille residendid tegelikud tulusaajad on, tuleks esitada ka maksebilansistatistika koostamise eest vastutavale riiklikule asutusele.

1.3. Tegelik tulusaaja

Kõik liikmesriigid — teiste liikmesriikide ning sõltlas- ja assotsieerunud territooriumide residentidest tegelike tulusaajate arv, esitatuna liikmesriikide või sõltlas- ja assotsieerunud territooriumide kaupa, mille residendid nad on.

1.4. Makseagendid

Kõik liikmesriigid — käesoleva direktiivi kohaldamisel teavet vahetavate või kinnipeetavat maksu kohaldavate makseagentide arv (saatva liikmesriigi kohta).

▼M4

1.5. Vastuvõtvad makseagendid

Kõik liikmesriigid — artikli 6 lõikes 4 sätestatud intressimakseid saanud vastuvõtvate makseagentide arv. See puudutab nii saatvaid liikmesriike, kus on tehtud intressimaksed vastuvõtvatele makseagentidele, kelle tegeliku juhtimise koht on teises liikmesriigis, kui ka vastuvõtvaid liikmesriike, kelle territooriumil sellised üksused või õiguslikud moodustised asuvad.

2. **Tehnilised andmed**

2.1. Andmed

Teavet vahetavad või artikli 13 kohast vabatahtliku avaldamise võimalust kasutanud liikmesriigid — saadetud ja vastu võetud andmete arv. Üks andmekirje tähendab üht makset ühele tegelikule tulusaajale.

2.2. Töödeldud/parandatud andmed

Selliste süntaktiliselt vigaste andmete arv ja osakaal, mida saab töödelda;

selliste süntaktiliselt vigaste andmete arv ja osakaal, mida ei saa töödelda;

töötlemata andmete arv ja osakaal;

taotluse alusel parandatud andmete arv ja osakaal;

spontaanselt parandatud andmete arv ja osakaal;

edukalt töödeldud andmete arv ja osakaal.

3. **Vabatahtlikult esitatavad andmed**

3.1. Liikmesriigid — üksustele ja õiguslikele moodustistele tehtud intressimaksete summa, mille suhtes kohaldatakse artikli 4 lõike 2 kohast teabevahetust, esitatuna üksuste tegeliku juhtimise koha liikmesriikide kaupa.

3.2. Liikmesriigid — üksuste ja õiguslike moodustiste saadud müügitulude summa, mille suhtes kohaldatakse artikli 4 lõike 2 kohast teabevahetust, esitatuna üksuste asukohaliikmesriikide kaupa.

3.3. Residentidest maksumaksjatele oma- ja välismaiste makseagentide poolt tehtud intressimaksetelt aasta jooksul kogutud maksusummade vastavad osakaalud.